10/04/2022

ΚΕΣΟ: «Μιλώντας για τον πόλεμο στα παιδιά»

Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Ελλάδος

Μια Βιωματική δραστηριότητα που τιτλοφορείται «Μιλώντας για τον πόλεμο στα παιδιά» και την επιρροή της τηλεόρασης για το θέμα, εφαρμόστηκε πιλοτικά στο πεδίο του 1ου Δημοτικού Σχολείου Άνω Λιοσίων, από την αναπληρώτρια ψυχολόγο του Κέντρου Στήριξης Οικογένειας (ΚΕ.Σ.Ο.) της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών Δώρα Τσόγκα.

Η δράση, αφορά πρωτοβουλία του ΚΕΣΟ να στηρίζει τις οικογένειες και τους γονείς σχετικά, με την ενδυνάμωση της διαπαιδαγώγησης των παιδιών τους. Προέκυψε μετά από πρόσκληση της διευθύντριας του σχολείου κας Σοφίας Παππού. Είχε την ομόφωνη έγκριση των Συλλόγων των Διδασκόντων, των Γονέων &

Κηδεμόνων του σχολείου, καθώς και της Διεύθυνσης Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Δυτικής Αττικής.

Ξεκίνησε την Πέμπτη 31/3 και την Παρασκευή 01/4, συνεχίστηκε αυτή την εβδομάδα και αν απαιτηθεί θα διενεργηθεί και την επόμενη Πέμπτη (14/4) και Παρασκευή (15/4) δεδομένου ότι στο σχολείο συνολικά είναι εγγεγραμμένα και παρακολουθούν 380 παιδιά. Λόγω της ηλικιακής διαβάθμισης, αλλά και των πρωτοκόλλων για την πανδημία δεν μπορεί να συγκεντρωθεί τόσος μεγάλος όγκος μαθητών σε ένα χώρο, έτσι γίνεται ανά τάξη.

Σκοπός της Βιωματικής δραστηριότητας είναι: να εκφράσουν τα παιδιά τα συναισθήματα τους σχετικά με τον πόλεμο, να αναγνωρίσουν τις συνέπειες αυτού, να αναπτύξουν την ενσυναίσθηση σχετικά με τα θύματά του, να κατανοήσουν την αξία της Ειρήνης και να εντοπίσουν τρόπους διαφύλαξής της, να συνειδητοποιήσουν και να εστιάσουν στα στοιχεία της καθημερινότητας, που μπορούν να ελεγχθούν σε περίοδο πολέμου και να διαχειριστούν το άγχος σχετικά με το θέμα.

Μετά από την παρουσίαση της συνεργάτιδας του ΚΕΣΟ σε κάθε αίθουσα, από την διευθύντρια του σχολείου κα Σοφία Παππού και μετά από μια σειρά κινητικές ασκήσεις, οι μαθητές κάθε τάξης χωρίστηκαν σε ομάδες των 5-6 ατόμων. Επιστρατεύτηκε ο πίνακας της τάξης, χαρτιά, χρώματα (μαρκαδόροι & ξυλομπογιές), κόλλα, αυτοκόλλητη ταινία και μουσική https://www.youtube.com/watch?v=M_qb89uGi0Y.

Τα παιδιά αρχικά σχεδίασαν την πόλη τους ή την πόλη των ονείρων τους και ακολούθως σχεδίασαν μια πόλη κατεστραμένη από τον πόλεμο. Στην διαλογική συζήτηση που έγινε απάντησαν σε πολλά ερωτήματα. Μερικά από αυτά είναι:

-Τι σημαίνει για εσάς ο πόλεμος και η καταστροφή και ποιά τα συναισθήματα σας

-Ήταν εύκολο να ζωγραφίσετε τον πόλεμο; Πώς νιώσατε την ώρα που καταστρέφατε τη ζωγραφιά-πόλη των άλλων;

-Θα μπορούσατε να αρνηθείτε να καταστρέψετε την πόλη;

-Ήταν εύκολο να ξαναφέρετε πίσω την ειρήνη;

Ακόμα μαθητές και μαθήτριες απάντησαν τι ΔΕΝ μπορούμε να ελέγξουμε σε ένα πόλεμο; Εκδήλωσαν σε υπερθετικό βαθμό λύπη, πόνο, θυμό, μίσος, αγωνιά εκνευρισμό. Εξέφρασαν την ανησυχία τους για το αν θα γίνει πυρηνικός ή και παγκόσμιος πόλεμος και ποιές θα είναι οι συνέπειες τους, για εμάς εδώ στην Ελλάδα, τον Πλανήτη και το Περιβάλλον.

Δήλωσαν πόνο και θλίψη για την πείνα, αλλά και αγωνία σχετικά με την έλλειψη τροφίμων. Αν θα φτάσει εδώ στην Ελλάδα και πως θα εκδηλωθεί;

Διερωτώνται πόση καταστροφή και θάνατο έχει προκαλέσει μέχρι σήμερα ο πόλεμος; Στην ερώτηση αν υπάρχει πραγματικά νικητής, απαντούν όλα τα παιδιά των ομάδων με μια φωνή «ΟΧΙ» και χαρακτηρίζουν την όλη εξέλιξη μάταιη. Αυτούς, που προκάλεσαν τον πόλεμο τους χαρακτηρίζουν εγωιστές. Ωστόσο με ωριμότητα μεγάλου απάντησαν στην εκπαιδεύτρια ψυχολόγο, τα ακόλουθα:

Σίγουρα δεν μπορούμε να ελέγξουμε το τι έχει γίνει στο παρελθόν, πόσο καιρό θα διαρκέσει αυτός ο πόλεμος στο μέλλον.

Δεν μπορούμε να ελέγξουμε τι θα συμβεί τελικά, πώς θα εξελιχθεί αυτή η κατάσταση παγκοσμίως και αν θα επηρεάσει την Ελλάδα.

Δεν μπορούμε να ελέγξουμε τις επιλογές, τη γνώμη και τις συμπεριφορές των άλλων. Όσο και αν θα θέλαμε οι συμμαθητές μας, οι γονείς, οι δάσκαλοι, οι γείτονές μας να αντιδρούν κάπως αλλιώς, δεν έχουμε έλεγχο πάνω σε αυτό.

Δεν μπορούμε να ελέγξουμε τη διάθεση των άλλων ανθρώπων γύρω μας. Όλοι είμαστε διαφορετικοί και βιώνουμε κάθε κατάσταση με διαφορετικό τρόπο. (Ενώ εμείς μπορεί να νιώθουμε άγχος, κάποιος άλλος μπορεί τώρα να νιώθει μουδιασμένος ή να είναι κυνικός). Επίσης, μπορούμε να αναγνωρίσουμε ότι είναι φυσιολογικό, η διάθεσή μας να αλλάζει συχνά καθώς τα δεδομένα που βιώνουμε αλλάζουν γύρω μας με γοργούς ρυθμούς.

Στην ερώτηση «Τι μπορούμε να ελέγξουμε πραγματικά;» Τα παιδιά απάντησαν:

Μπορούμε να ελέγξουμε την προσπάθεια να διατηρηθεί η ειρήνη στην καθημερινότητά μας, τις αποφάσεις που παίρνουμε, τα λόγια και τις πράξεις μας. Να χειριζόμαστε τα συναισθήματά μας και το πώς συμπεριφερόμαστε στους άλλους.

Μπορούμε να ελέγξουμε το πόσο χρόνο αφιερώνουμε να παρακολουθούμε τη συνεχή ροή πληροφοριών που προβάλλεται από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης.

Μπορούμε να ελέγξουμε πόσο χρόνο αφιερώνουμε στα social media, ειδικά αν αυτό μας κάνει να νιώθουμε πιο άσχημα.

Μπορούμε να ελέγξουμε το τι κάνουμε για να φροντίσουμε τον εαυτό μας, τη διατροφή, τον ύπνο μας, την άσκηση που είναι τόσο σημαντικά για την ψυχική και σωματική μας υγεία.

Μπορούμε να ελέγξουμε σε ένα βαθμό τις δραστηριότητες που κάνουμε όσο είμαστε στο σπίτι, επιλέγοντας στον ελεύθερο χρόνο που έχουμε να ασχοληθούμε με κάτι που μας ενδυναμώνει και υποστηρίζει τη διάθεσή μας, ακόμη και με απλό

τρόπο και χωρίς κόστος.

Η Διευθύντρια του ΚΕ.Σ.Ο Μαίρη Πίνη από μια γωνιά της αίθουσας, παρατηρούσε τη Βιωματική δραστηριότητα, καμαρώνοντας αφενός για το στέλεχος του φορέα, την μεταπτυχιακή σχολική ψυχολόγο Δώρα Τσόγκα και αφετέρου για την ωριμότητα των παιδιών. Το τραγούδι του Διονύση Σαββόπουλου: «Δεν ξέρω τι να παίξω στα παιδιά στην αγορά, στο Λαύριο

Είμαι μεγάλος, με τιράντες και γυαλιά

κι όλο φοβάμαι το αύριο

Πώς να κρυφτείς απ’ τα παιδιά;

Έτσι κι αλλιώς τα ξέρουν όλα»…… που έδενε με την περίσταση.

Τέλος ευχαρίστησε τη διευθύντρια του 1ου Δημοτικού Σχολείου Άνω Λιοσίων κα Σοφία Παππού για την πρόσκληση – ευκαιρία, που έδωσε στο ΚΕ.Σ.Ο και αναχώρησε από το σχολείο με υπερηφάνεια για τη δράση, για τα στελέχη μας, αλλά και τα

διδάγματα των παιδιών.

